

opnaas bedre Forbindelse med Omverdenen fra det nordvestlige Jylland end just ved en Holstebro—Vejele-Bane, og derfor kunde jeg ikke have noget imod, som det ærede Medlem for 7de Kreds ytrede, at der fandt en fornyet samlet Overvejelse Sted, inden man skred til at vedtage de foreslaaede jyske Baner. Hvad Herning—Viborg-Banen angaar, da foreligger den jo, som ofte er omtalt, temmelig uoplyst. Der er jo ikke en Gang fuldstændig Enighed om, at det er rigtigt, at den skal gaa netop fra Viborg til Herning, og om det ikke vilde være heldigere at vælge et andet Sted end Viborg som Udgangspunkt. Det forekommer mig ogsaa at tale for under alle Omstændigheder ikke ved denne Lejlighed at vedtage en Bane fra Viborg til Herning.

Der blev i Gaar ytret af et æret Medlem, at fra et konservativt Synspunkt maatte man nære nogen Betænkelighed ved at ekspropriere Vejele—Give-Banen. Det forekommer mig, at disse Betænkeligheder ikke have noget videre paa sig, og at man ikke behøver at forfølge denne Betragtning videre. Det er jo nemlig givet, efter hvad der er mig bekendt, at der ikke er noget, Ejerne af Vejele—Give-Banen hellere ønske, end at Banen skal blive eksproprieret. En anden Sag var, hvis der virkelig skulde være kommet Protest mod Ekspropriationen. Saa kunde det være et Spørgsmaal, om det var rigtigt at gaa den Vej.

Det kommunale Tilskud til de to nævnte Baner, er sat til 25,000 Kr. pr. Banemil, medens Regeringsforslaget havde sat det til 40,000 Kr. til Holstebro—Vejele-Banen. De 25,000 Kr. er jo et meget moderat Tilskud, særlig i Sammenligning med, hvad andre Egne have maattet yde til lignende Anlæg, nemlig over det tredobbelte; men mulig kunde de paagældende Ejere ikke overkomme mere.

Naar det har været fremført, at Holstebro—Vejele-Banen burde anlægges som privat Bane, vil dette dog næppe være hensigtsmæssigt. I alt Fald vilde denne Bane saa ikke i fuldt Omfang opnaa sit Øjemed, at blive til Nytte ogsaa som Forbindelsesbane for andre Dele af Landet end selve den Egn, den gaar igennem — og det var jo netop Tanken, at den skulde være Forbindelsesbane ogsaa for andre Egne. Naar jeg har ytret nogen Interesse for Vejele—Holstebrobanen, vil jeg dog sige, at denne Interesse ikke er større, end at jeg i Øjeblikket stiller Dampfærgeforbindelsen mellem Gedser og Warnemünde i første Række, og ønsker, at dette Anlæg under alle Om-

stændigheder maa blive gennemført. De øvrige Anlæg, som der er Tale om i Lovforslaget, ville uden stor Skade kunne udsættes. Derimod tror jeg ikke, dette er Tilfældet med Gedser—Warnemünde-Dampfærgeforbindelsen. Der vil herved løbes den Risiko, at det andet Land, som den danske Regering har forhandlet med, ikke vil eller, hvad der er lige saa muligt, slet ikke kan fastholde den afsluttede Overenskomst, og det forekommer mig, at det dels vil være til Skade for Landet og dels ogsaa vil tage sig uheldigt ud under Hensyn til de Forhandlinger, der ere førte af den danske Regering i en vistnok ikke uberetiget Forventning om Rigsdagens Sanktion. Jeg vil haabe, at lokale Interesser og Lokalpatriotisme i Overvejelserne af denne Sag ikke maa blive stillede saaledes i Forgrunden, at andre og større Hensyn lades ude af tilbørlig Betragtning.

Lunn: I Modsætning til det ærede Medlem, der nys talte, vilde jeg foretrække, at man anlagde en Viborg—Herning-Bane fremfor en Holstebro—Vejele-Bane, hvis Valget stod imellem de to Ting, og det allerede af den Grund, at den ene er saa meget billigere end den anden. Vejele—Holstebro-Banen vil koste 8 Mill. Kr. foruden Ekspropriation, den anden, Viborg—Herning, er kalkuleret, ganske vist med en overordentlig løs Kalkule, til et Par Mill. Kr., altsaa er der stor økonomisk Fordel ved at foretrække den. Hvad angaar de Undersøgelser, der have fundet Sted med Hensyn til begge Baner, saa ere de vel hip som hap, de kunne vel siges at være overordentlig overfladiske, saa for den Sags Skyld kan den ene lige saa godt anlægges som den anden. Hvis der imidlertid skulde vælges imellem dem, vilde jeg absolut foretrække Viborg—Herning-Banen, men jeg vilde ønske, der ikke var noget Valg. Jeg vilde ønske, at Landstinget vilde se ganske objektivt paa Sagen og i Betragtning af, at den kommer saa overmaade uforberedt — jeg kunde vel uden at fornærme nogen sige: slet forberedt — til os, kommer i et saa yderlig sent Øjeblik og omfatter saa store Interesser, nøjes med at vedtage det Forslag, hvorom alle ere enige at det bør fremmes — vi have nys hørt det støttet fra begge Venstreparterne her i Landstinget — nemlig Forslaget om en Bevilling til Gedser—Warnemünde-Færgerne. I og for sig er jeg slet ikke tilbøjelig til at tillægge dette Forslag den Vægt, som det ret almindelig tillægges, teknisk set. Men jeg har den Betragtning, at da det anerkendes